

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Karly Cháberové a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **A. N., státní příslušník X**
zastoupený advokátem Mgr. René Zgažarem
sídlem Palackého náměstí 27, Jevíčko

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2019, č. j. MV-125676-4/SO-2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým bylo žalovaným zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 21. 8. 2019, č. j. OAM-75372-100/DP-2011, jímž byla podle § 46 odst. 1 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j)

Shodu s prvopisem potvrzuje X

zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žalobcova žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem zaměstnání, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu spočívající ve výkonu nelegální práce ve smyslu § 5 písm. e) bod 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce obecně namítá, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně i rozhodnutí žalovaného jsou nezákonná, resp. předmětné řízení trpí závažnými vadami, jelikož správní orgány nezjistily řádně skutkový stav, dopustily se nesprávného právního posouzení skutků, v rámci posouzení skutků překročily meze správního uvážení a rozhodly v rozporu s právní úpravou i ustálenou rozhodovací praxí, přičemž rozhodnutí správních orgánů nemají oporu v provedeném dokazování ani platných zákonech. Z výroků obou rozhodnutí také není zcela zřejmé, jakými podklady se správní orgány při jejich rozhodování řídily, neboť jejich skutkové závěry jsou převážně spekulativní. Obě rozhodnutí jsou tak rovněž pro nedostatek důvodnosti a jejich nesrozumitelnosti nepřezkoumatelná.
3. Konkrétně žalobce namítá, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že „po posouzení spisového materiálu a prověření postupu správního orgánu I. stupně Komise konstatuje, že shledala důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání správnímu orgánu I. stupně.“ Tento protichůdný rozpor odůvodnění a výroku rozhodnutí žalobce považuje za natolik zásadní, že způsobuje nepřezkoumatelnost a rovněž nezákonnost napadeného rozhodnutí. Správní orgán I. stupně a následně také žalovaný se také nedostatečně vypořádal s důvody uváděnými ve vyjádřeních žalobce.
4. Žalobce konečně obecně konstatuje, že správní orgány nesprávně posoudily právní otázky vztahující se na zjištěné okolnosti případu a překročily zákonem dané meze správního uvážení.
5. Žalobce žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí a navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

7. Soud dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud o věci rozhodl bez jednání, neboť účastníci takový postup akceptovali.
8. Soud předně uvádí, že žalobce většinu svých námitek vznesl pouze v obecné rovině bez konkrétní vazby na posuzovaný případ. Na tyto obecné námitky však soud nemůže konkrétně reagovat. Podle setrvalé judikatury správních soudů jsou jak správní orgány, tak soudy povinny vypořádat se s konkrétními námitkami, tj. s námitkami konkrétního porušení právních předpisů či konkrétních důvodů nesprávného zjištění skutkového stavu

Shodu s prvopisem potvrzuje X

(srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 As 13/2007 – 100, nebo ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 – 37). Když však sám žalobce ponechá své žalobní námitky v obecné rovině, soud se s nimi může vypořádat právě v míře odpovídající její obecnosti (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78). Soud nemusí hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, které již přesvědčivě vyslovily správní orgány (podobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013 – 128).

9. Soud proto pouze uvádí, že obecné námitky žalobce o nezákonnosti napadených rozhodnutí neshledal jako opodstatněné. Ke zneužití pravomoci správních orgánů nedošlo (§ 2 odst. 2 správního řádu). Skutkový stav byl zjištěn řádně (§ 3 správního řádu), neboť správní orgány podklady pro rozhodnutí řádně označily, aby bylo jasno, z čeho ve svých závěrech vycházely, přičemž nebylo nezbytné, aby již ve výroku rozhodnutí uvedly, z jakých podkladů při rozhodování vycházely. Tyto skutečnosti mají být uvedeny až v odůvodnění správního rozhodnutí. Důkazy byly hodnoceny každý zvlášť i v souvislostech, k porušení zásady volného hodnocení důkazů nedošlo, správní orgány vzaly v úvahu vše, co žalobce ve správním řízení tvrdil. Ke zjištění stavu věci byly použity všechny dostupné důkazní prostředky a nebylo zjištěno, že by použité důkazní prostředky byly získány v rozporu s právními předpisy. A ani jiné vady správního řízení dle soudu nelze v dané věci seznat. Zároveň soud neshledal, že by správní orgány rozhodly v rozporu s dotčenými právními předpisy, ustálenou judikaturou či že by překročily meze správního uvážení. Ke všem těmto obecným námitkám soud ve stručnosti odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
10. Soud pak nepovažuje za důvodnou ani obecnou námitku žalobce, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovaný v napadeném rozhodnutí reagoval na odvolací argumentaci žalobce a zdůvodnil, z jakého důvodu byla zamítnuta jeho žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání.
11. Jedinou konkrétní námitkou žalobce je nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí spočívající ve skutečnosti, že žalovaný sice výrokem zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, avšak na s. 6 odůvodnění konstatoval, že shledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání správnímu orgánu I. stupně.
12. Soud připomíná, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Za nesrozumitelné lze obecně považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem a kdo byl rozhodnutím zavázán, nebo je-li rozhodnutí stíženo formulační nesrozumitelností do té míry, že nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech rozhodnutí. Žádnou z takovýchto zásadních vad však soud v napadeném rozhodnutí neshledal.
13. Soud předně konstatuje, že rozhodnutí není nesrozumitelné tehdy, pokud lze jeho formulační nedostatky nebo vnitřní rozpornost odstranit výkladem rozhodnutí jako celku, a to i v kontextu obsahu správního spisu, úkonů správních orgánů a účastníků, takže po provedené interpretaci již nebudou počáteční pochybnosti přetrvávat (viz rozsudek

Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2006, č. j. 1 Afs 38/2006 – 72). A uvedené nastalo i v nyní projednávané věci. Soud uznává, že žalovaný po rekapitulaci ustanovení právních předpisů konstatoval, že jsou dány důvody pro zrušení prvoinstančního rozhodnutí. Z této jediné a osamocené věty však dle soudu nemohly žalobci vzniknout pochybnosti nad tím, jak žalovaný o odvolání rozhodl. Výrok napadeného rozhodnutí byl naprosto jednoznačný a rovněž stěžejní a konkrétní část odůvodnění konstatovala nedůvodnost podaných námitek a žalobcova odvolání. Z těchto pasáží odůvodnění tedy žalobce mohl lehce seznat, že žalovaný neshledal důvodnost jím podaného odvolání, respektive že obecné konstatování o nezákonnosti prvoinstančního rozhodnutí bylo do rozhodnutí zaneseno zjevně omylem. Uvedené pochybení přitom dle soudu nedosahovalo takové intenzity, pro které by bylo na místě přistoupit ke zrušení rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost. Soud připomíná závěry judikatury, že nesrozumitelnost nezakládá zjevné chyby v psaní nebo počítání nebo jiné zjevné nesprávnosti, které lze odstranit vydáním opravného rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2012, č. j. 3 Ads 14/2012-72). Žalovaný v dané věci opravné usnesení sice nevydal, přesto však, jak již bylo uvedeno, inkriminovaná věta byla do odůvodnění napadeného rozhodnutí zahrnuta zjevně omylem, aniž by byl zpochybněn celkový výklad napadeného rozhodnutí.

V. Závěr

14. Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
15. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 1. října 2020

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X